

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21CoKR/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117219241
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Husárová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117219241.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Boženy Husárovej a sudcov JUDr. Róberta Foltána a Mgr. Michala Novotného v právnej veci žalobcu: Ing. W. A., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX Y., zastúpená advokátom: Michal Mrva -advokátska kancelária, s.r.o., Trenčianska 38, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Michal Mrva, PhD. proti žalovaným: 1/ Ing. Miroslav R. Šefčík, PhD., so sídlom Podjavorinskej 37/1, 917 01 Trnava, správca úpadcu: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX Y., zastúpený advokátom: JUDr. Ľubomír Nemček, Čajkovského 5, 811 04 Bratislava, 2/ Dražobná spoločnosť, a. s., so sídlom Zelinárska 6, 821 08 Bratislava, IČO: 35 849 703, zastúpený: STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., Dunajská 15, Bratislava, o vylúčení majetku zo všeobecnej podstaty úpadcu, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 36Cbi/5/2017 - 183 zo dňa 03.10.2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a celé konanie o veci z a s t a v u j e .

Žalovaným 1/ a 2/ súd priznáva voči žalobkyňi nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala vylúčenia majetku zo súpisu všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu A. A. v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 23K/8/2014 zapísanom Okresným úradom Trnava, katastrálny odbor, v k.ú. Y., okres Trnava, obec Y. na LV č. XXX- rodinný dom so súp.č. XXX, na parc.č.12540/25, právny vzťah k parcele na ktorej leží stavba XXX je evidovaný na liste vlastníctva číslo XXX, na LV č. XXX- rodinný dom so súp. č. XXX, na parc. č. 12537/5, skladová hala bez súp. č. na parc. č.12537/21, parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape - parc.č. 12537/5 o výmere 1068 m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 12537/21 o výmere 425 m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; na LV č. XXX parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape- parc.č. 12540/10 o výmere 530 m2, druh pozemku záhrady, parc.č. 12540/25 o výmere 488 m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, parc.č. 12540/57 o výmere 117 m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, parc.č. 12540/58 o výmere 499 m2, druh pozemku záhrady, parc.č. 12540/59 o výmere 323 m2, druh pozemku záhrady; na LV č. XXXX byt č. X, na X. poschodí rodinného domu so súp. č. XXX, na parc. č. 435, spolu so spoluvlastníckym podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckym podielom k pozemkom parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape ako parc. č. 435 o výmere 637 m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 437 o výmere 1099 m2, druh pozemku záhrady, parc. č. 438/1 o výmere 3558 m2, druh pozemku orná pôda; vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 12362/20909 s odôvodnením, že tieto nehnuteľnosti nepatria do súpisu všeobecnej konkurznej podstaty, nemôžu byť speňažené a z výťažku uspokojení konkurzní veritelia, pretože sú jej výlučným vlastníctvom a na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 31C/13/2017 prebieha tiež súdne konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej ako BSM) za trvania manželstva medzi ňou a žalovaným A. A.. Žalovaný správca napriek týmto skutočnostiam zahrnul do

majetku všeobecnej podstaty úpadcu i majetok, ktorý do neho v celom rozsahu nepatrí. Dňa 16.06.2014 bol na úpadcu vyhlásený konkurz. Vyhlásením konkurzu zaniká úpadcovo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. BSM ale zaniklo už na základe rozsudku zo dňa 04.07.2013 vydaného Okresným súdom Trnava v konaní pod sp. zn. 27C/286/2013, ktorým bolo už za trvania manželstva zrušené. Žalobkyňa mala za to, že BSM žalobkyne a úpadcu ale stále nie je vyporiadané. Potvrdila, že síce s úpadcom uzatvorila dňa 04.07.2013 Dohodu o vyporiadaní BSM, táto ale bola rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Cbi/45/2014-85 zo dňa 13.01.2016 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 21CoKR/10/2016-144 zo dňa 18.04.2017 vyhlásená za právne neúčinnú voči všetkým veriteľom bez toho, aby bolo vzaté do úvahy, že minimálne polovica nehnuteľností zahrnutých do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu je v jej výlučnom vlastníctve a bez ohľadu na následky konkurzného konania úpadcu ich zaradenie do súpisu vykonané bez predchádzajúceho vyporiadania BSM nie je dôvodné. Žalobkyni hrozí, že zo strany žalovaných, keď prebieha už realizácia speňažovania majetku dôjde aj k speňaženiu majetku, ktorý do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu vôbec nepatrí.

2. Žalovaný 1/ žiadal návrh zamietnuť a žalobu označil za neopodstatnenú. Zapísaniu nehnuteľností do súpisu všeobecnej podstaty predchádzalo súdne konanie o určenie neúčinnosti týchto právnych úkonov vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36Cbi/45/2014, ktoré je právoplatne skončené. Žalovaný 1/ v ňom priamo žaloval žalobkyňu a jej akciovú spoločnosť TIKO- INVEST a.s. o určenie neúčinnosti právnych úkonov a to tak Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 04.07.2013 ako i Darovacej zmluvy zo dňa 23.10.2013, ktoré boli uzatvorené medzi žalobkyňou a úpadcom vo forme notárskych zápisníc. Žalovaný 1/ bol v konaní o určenie neúčinnosti právnych úkonov celom rozsahu úspešný a na základe výsledku tohto súdneho konania zapísal predmetné nehnuteľnosti v celom rozsahu do súpisu všeobecnej podstaty majetku úpadcu Petra Pinkasa, čo bolo zverejnené i v Obchodnom vestníku č. 122/2017 pod zn. K 014710. Na základe týchto skutočností je ale žalobkyňou podaná vylučovacia žaloba s poukazom na právnu úpravu uvedenú v § 80 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii(ZKR) neprípustná a zo strany žalobkyne ide tak zjavne o neúspešné uplatňovanie práva.

3. Žalovaný 2/ žiadal žalobu voči nemu tiež zamietnuť s tým, že žaloba o vylúčení majetku zo súpisu môže smerovať iba voči správcovi a nie voči strane, ktorá je dražobníkom.

4. Súd prvej inštancie v priebehu konania na základe návrhu žalobkyne pripustil podľa § 142 C.s.p. zmenu žaloby tak, že sa žalobkyňa domáhala určenia, že zo súpisu majetku všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu A. A. v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 23K/8/2014 sa vylučuje 1/2 nehnuteľností, ktoré sú označené a špecifikované v pôvodnom petite žaloby.

5. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa s rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 36Cbi/45/2014 - 85 zo dňa 13.1.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave č.k.: 21CoKR/10/2016 - 144 zo dňa 18.4.2017 (č.l. 91 - 105) z ktorých zistil, že v právnej veci žalobcu Ing. Miroslav R. Šeřčík, PhD. proti žalovaným 1/ Ing. W. A. a 2./ TIKO-INVEST a.s. o určenie neúčinnosti právnych úkonov súd určil Dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzatvorenú dňa 04.07.2013 medzi dlžníkom A. A., a žalovanou 1/ za neúčinnú voči veriteľom dlžníka a za neúčinnú voči veriteľom dlžníka určil tiež Darovaciu zmluvu, ktorú uzatvoril dňa 23.10.2013 dlžník A. A. so žalovanou 1/. Predmetom oboch právnych úkonov boli tie isté nehnuteľnosti, ktorých vylúčenie je predmetom aj tohto konania, ale v rôznych podieloch k celku.

6. Súd prvej inštancie na vec aplikoval ust. 78 ods. 1,2,3,5, § 80 ods. 1 a § 92 ods. 1 ZKR, z hľadiska procesného predpisu poukázal na čl. 8 a § 185 ods. 1, § 191 ods. 1 C.s.p. a konštatoval, že do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu A. A. doplnil správca na základe rozhodnutia súdu nehnuteľnosti, ktorých vylúčenie je predmetom tohto konania. Nebolo sporné, že v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36Cbi/45/2014 súd určil, že Dohoda o vyporiadaní BSM ako aj Darovacia zmluva, obe uzatvorené medzi žalobkyňou a A. A. sú právne neúčinné voči veriteľom dlžníka. Obe zmluvy sa týkali nehnuteľností, ktorých vylúčenia sa žalobkyňa domáha. Predmetné právne úkony boli právoplatne určené za neúčinné, preto žalovaný 1/ dôvodne postupom podľa § 80 ods.1 ZKR zapísal sporné nehnuteľnosti do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu. Žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že by Darovacia zmluva a Dohoda o vyporiadaní BSM boli neplatnými právnymi úkonmi a neuviedla, akým spôsobom by jej tvrdenie malo spochybníť neprípustnosť žaloby.

7. V priebehu konania právny zástupca žalobkyne vzal žalobu proti žalovanému 2/ v celom rozsahu späť, na základe čoho prvoinštančný súd podľa § 145 ods. 2 C.s.p. konanie zastavil. Žalobkyňa tiež navrhla, aby prvoinštančný súd prerušil toto konanie, pretože na Okresnom súde Trnava prebiehajú konanie o vyporiadanie BSM za trvania manželstva vedené pod sp. zn. 31C/13/2017, konanie o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby pod sp. zn. 32C/40/2018, konanie o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby pod sp. zn. 31C/40/2018 a konanie o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby pod sp. zn. 20C/5/2018. Všetky uvedené konania sa týkajú majetku, ktorý je predmetom i tohto sporu.

8. Prvoinštančný súd dospel k názoru, že v týchto konaniach sa nerieši otázka, ktorá by mohla byť rozhodujúcou a významnou pre opodstatnenosť žaloby o vylúčenie majetku zo všeobecnej podstaty úpadcu a návrh na prerušenie konania zamietol. Rozsudkom zamietol i žalobu vo veci samej k čomu zdôraznil, že vylučovacia žaloba nie je podľa § 80 ods.1 ZKR prípustná .

9. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods.1 a podľa § 256 ods.1 C.s.p., k čomu vzal do úvahy procesný neúspech žalobkyne pri zastavení konania a jej neúspech vo veci samej.

10. Rozsudok súdu prvej inštancie do všetkých jeho výrokov napadla žalobkyňa odvolaním, čo výslovne v odvolaní zdôraznila a žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie zrušil a vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolacie dôvody označila podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a f/ C.s.p.

11. V odvolaní namietla, že prvoinštančný súd sa vôbec nezaoberal jej argumentáciou, ktorú predniesla v priebehu súdneho konania pred prvoinštančným súdom, nevzal do úvahy, že sa od počiatku, ako došlo k zaradeniu celého nehnuteľného majetku manželov A. do všeobecnej podstaty majetku úpadcu A. A. sa domáhala vylúčenia svojho výlučného majetku zo všeobecnej konkurznej podstaty, pretože tento majetok nadobudla ešte pred vznikom BSM alebo i počas BSM a taký majetok je podľa § 143 Obč. zák. z majetku patriaceho do BSM vylúčený. Poprela, že by v priebehu konania nepreukázala, že Darovacia zmluva zo dňa 23.10.2013 a Dohoda o vyporiadaní BSM zo dňa 04.07.2013 sú neplatnými právnymi úkonmi, pretože k vyhláseniu neplatnosti Darovacej zmluvy zo dňa 23.10.2013 došlo právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Trnava zo dňa 03.11.2017 v konaní vedenom pod sp. zn. 39C/16/2017 a od Dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 04.07.2013 jednostonne odstúpila, čím sa stala Dohoda neplatnou, čo ale prvoinštančný súd vôbec nezobral do úvahy. Odvolateľka zdôraznila, že Dohodou o vyporiadaní BSM ako i Darovacou zmluvou nadobudla len časť majetku, ktorý patril do výlučného vlastníctva úpadcu príp. patril úpadcovi po vyporiadaní BSM, ale týmito Dohodami nenadobudla majetok, ktorý patril do jej výlučného vlastníctva pred vznikom BSM, či počas BSM. Nehnuteľnosti, ktorých vylúčenia sa žalobou domáha teda nenadobudla na základe neúčinných právnych úkonov, keďže ich vlastnila už ako svoj výlučný majetok, ktorý bol vnesený do BSM. Z dôvodu, že nedošlo k riadnemu vyporiadaniu BSM a tým k odčleneniu majetku patriaceho do jej výlučného vlastníctva od majetku patriaceho do výlučného vlastníctva úpadcu, mal prvoinštančný súd ako predbežnú otázku najskôr vyporiadať BSM manželov A., čím by vylúčil z majetku zahrnutého do všeobecnej podstaty úpadcu majetok patriaci žalobkyňi. V odvolaní tiež namietla, že prvoinštančný súd ani nepoučil strany sporu, že neuplatnením dôkazných prostriedkov do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania už na neskôr predložené dôkazy nebude prihliadať, nevyhlásil dokazovanie za skončené a po prednesení predbežného právneho posúdenia veci boli strany hneď vyzvané na prednesenie záverečných rečí. Právny zástupca žalobkyne tak nemal možnosť predložiť relevantné listinné dôkazy, a takýmto postupom súdu bolo porušené jej právo na spravodlivý súdny proces a došlo tým k odňatiu práva na riadne prejednanie veci pred súdom.

12. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu (č.l.204) navrhol rozhodnutie prvoinštančného súdu ako vecne správne potvrdiť, žaloba žalobkyne je podľa § 80 ods. 1 zák. č 7/2005 Z.z. jednoznačne vylúčená a zo strany žalobkyne ide zjavne o neúspešné uplatňovanie práva.

13. Žalovaný 2/ k odvolaniu žalobkyne (č.l.201) navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. K vyjadreniu žalovaného 1/ podané k odvolaniu žalobkyne (č.l.209) uviedol, že sa s ním stotožňuje.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.),

preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§379 a § 380 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§385 ods.1 C.s.p.) keď dospel k záveru, že rozhodnutie prvoinštančného súdu nie je možné potvrdiť ani zmeniť.

15. Podľa § 219 ods. 3 C.s.p. miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia odvolací súd oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Odvolací súd síce vo veci rozhodol uznesením, ktorého verejným vyhlásením procesné nepochybil a nedošlo tým k zásahu do práv ani k porušeniu práv odvolateľky.

16. Odvolací súd s prihliadnutím na podstatné tvrdenia uvedené v odvolaní, ktorými sa musí vo svojom rozhodnutí vysporiadať (§ 387 ods.3 C.s.p.) ale zistil, že v konaní došlo k takým vadám, na ktoré musí prihliadať z úradnej povinnosti (§ 380 ods.2 C.s.p.) a medzi ktoré patrí prekážka právoplatne rozhodnutej veci, podľa ktorej, ak sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova (§230 C.s.p.) .

17. Odvolací súd považuje za nesporné, že Dohoda o vypořiadaní BSM uzatvorená dňa 04.07.2013 medzi A. A. a žalobkyňou formou Notárskej zápisnice č. N1037/2013, NZ 22737/2013 spísanej notárom Mgr. Petrom Danczim, ktorou nadobudla žalobkyňa z nehnuteľností, ktoré sú predmetom žaloby 3/8 celku ako i Darovacia zmluva uzatvorená dňa 23.10.2013 vo forme Notárskej zápisnice č. N 1519/2013, NZ 37653/2013 spísanej notárom Mgr. Petrom Danczim medzi žalobkyňou ako obdarovanou a dlžníkom A. A., ktorou došlo k prevodu podielu vo výške 5/8 celku v žalobe uvedených nehnuteľnostiach sú úkony vykonané medzi spriaznenými osobami, kedy sa úpadok predpokladá. Uvedené Dohody boli na základe odporovacej žaloby podanej správcom súdom určené za úkony právne neúčinné voči veriteľom dlžníka A. A. v konkurze, pretože nimi došlo k ukráteniu veriteľov dlžníka a žalovanej 1/, ktorá je v tomto konaní v postavení žalobkyne bola uložená povinnosť vydať predmetné nehnuteľnosti do konkurznej podstaty dlžníka a súčasne bola uložená povinnosť spoločnosti TIKO-INVEST a.s., do ktorej boli tieto nehnuteľnosti po ich nadobudnutí žalobkyňou titulom Darovacej zmluvy a Dohody o vypořiadaní BSM vložené, strpieť ich vydanie. Uvedené je skonštatované a vyslovené vo výroku rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 36Cbi/45/2014-85 zo dňa 13.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.05.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k.21CoKR/10/2016-144 zo dňa 18.04.2017, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený. Ak súd určí právny úkon ako úkon voči veriteľom dlžníka za právne neúčinný neznamená, že je tým určená i neplatnosť takéhoto úkonu, pretože iba platný úkon môže byť súdom určený za právne neúčinný voči konkurzným veriteľom.

18. Napriek tomu, že rozsudok súdu prvej inštancie o neúčinnosti Dohody o vypořiadaní BSM a Darovacej zmluvy nadobudol právoplatnosť dňa 12.05.2017, žalobkyňa následne podala dňa 17.08.2017 na Okresný súd Trnava žalobu o vypořiadanie BSM, v ktorej označila za žalovaného A. A., zastúpenému Ing. Miroslavom Šefčíkom PhD ako správcom úpadcu. Okresný súd Trnava rozsudkom č.k. 31 C/13/2017-56 zo dňa 14.09.2018 žalobu o vypořiadanie BSM zamietol s poukazom na to, že na žalovaného bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Trnava č.k.23K/8/2014-97 zo dňa 16.06.2014 a na základe tejto skutočnosti nie je v žalobe označený úpadca A. A. pasívne legitimovaný pre takéto konania a navyše, od zrušenia BSM, ku ktorému došlo na základe rozhodnutia Okresného súdu Trnava zo dňa 04.07.2013 vydaného v konaní vedenom pod sp. zn. 27C/286/2013 uplynula zákonná lehota troch rokov, do ktorej bolo možné vypořiadanie BSM súdom vykonať. V čase rozhodnutia odvolacieho súdu nebolo zamietajúce rozhodnutie o vypořiadanie BSM ešte právoplatné a spor bol predložený z dôvodu odvolania žalobkyne na odvolací súd.

19. Odvolateľka v odvolaní poukázala i na konanie vedené pred Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 39C/16/2017, v ktorom súd rozsudkom určil Darováciu zmluvu za neplatnú. Toto rozhodnutie dňa 03.11.2017 nadobudlo právoplatnosť. K uvedenej ale odvolací súd uvádza, že v tom čase už bol žalovaný A. A. v konkurze vyhlásenom dňa 16.06.2014 Okresným súdom Trnava pod sp.zn.23K/8/2014. Okresný súd Trnava napriek tomu, že mu táto skutočnosť bola známa, ako vyplýva z odseku 1. odôvodnenia uvedeného rozsudku na ňu neprihliadal a bez ďalšieho konal vo veci len s úpadcom ako žalovanou stranu, vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým Darováciu zmluvu právoplatne určenú za neúčinnú voči veriteľom vyhlásil za neplatnú. Odvolací súd považuje uvedené rozhodnutie pre rozhodnutie o tejto veci za nepodstatné.

20. Z obsahu žaloby a rozhodnutia prvoinštančného súdu vyplýva, že predmetom sporu bolo vylúčenie majetku zo všeobecnej podstaty úpadcu, ktorý správca úpadcu zapísal do podstaty na základe právoplatného súdneho rozhodnutia č.k. 36Cbi/45/2014-85 zo dňa 13.01.2016 vydaného v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava (č.l.91-105), ktorým boli Darovacia zmluva zo dňa 23.10.2013 a Dohoda o vyporiadaní BSM zo dňa 04.07.2013 určené za neúčinné voči veriteľom dlžníka a bola žalobkyni (v konaní o určenie neúčinnosti právnych úkonov vedenom pod sp.zn. 36 Cbi/45/2014 v postavení žalovanej 1/) uložená povinnosť podľa § 63 ods.1 ZKR vydať tieto nehnuteľnosti do konkurznej podstaty dlžníka. Na základe tohto rozsudku správca podľa § 80 ods.1 ZKR tieto nehnuteľnosti zapísal do majetku všeobecnej podstaty. Odvolací súd k uvedenému zdôrazňuje, že Darovacou zmluvou úpadca A. A. previedol na manželku Ing. W. A. nehnuteľnosti v podiele 5/8 celku, keď z nich podiel 3/8 celku už pred dňom uzatvorenia Darovacej zmluvy nadobudla na základe Dohody o vyporiadaní BSM.

21. Odvolací súd po oboznámení sa s rozhodnutiami, na ktoré ako pre vec podstatné strany sporu poukazovali dospel k záveru, že je potrebné aplikovať právnu úpravu uvedenú v ust. § 230 C.s.p., podľa ktorej, ak sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

22. Podľa procesného práva prekážka právoplatne rozhodnutej veci je daná totožnosťou sporových strán a totožnosťou skutku. Vzájomné procesné postavenie strán nie je pri tomto posudzovaní významné. V konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36Cbi/45/2014, ktoré nadobudlo dňa 12.05.2017 právoplatnosť, bola určená neúčinnosť Dohody o vyporiadaní BSM a Darovacej zmluvy, obe presne identifikované v odseku 17. tohto odôvodnenia a bolo uložené v tomto konaní žalobkyni vydať tieto nehnuteľnosti do všeobecnej podstaty. K tomuto záveru dospel prvoinštančný i odvolací súd po vecnom preskúmaní predmetných zmlúv. Darovacia zmluva nebola v tom čase určená za neplatnú, takýto záver bol vyslovený až neskôr, rozhodnutím Okresného súdu Trnava vydanom v konaní vedenom pod sp. zn. 39C/16/2017 zo dňa 03.11.2017(č.l.233), čo nastalo až po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku určujúcim neúčinnosť oboch Dohôd, v ktorom súd nemal za dôvodné pochybovať o platnosti ani Dohody o vyporiadaní BSM, ktorej uzatvoreniu predchádzalo rozhodnutie Okresného súdu Trnava vedené pod sp. zn. 27C/286/2013 o zrušení BSM.

23. Na základe vyhodnotenia vzťahu medzi výrokom rozsudku vydanom v konaní o určenie neúčinnosti právnych úkonov v spojení s povinnosťou vydať predmetné nehnuteľnosti do konkurznej podstaty, nemôže sa k tomu povinná osoba ako strana sporu následne ďalšou žalobou domáhať vylúčenia presne tých istých nehnuteľností z konkurznej podstaty, ako sa stalo žalobou podanou žalobkyňou v tomto konaní. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii síce v ust. § 80 ods.1 nepripúšťa podanie vylučovacej žaloby, čo ale neznamená, že žaloba nemôže byť podaná voči takej časti majetku, ktorá bola zapísaná do súpisu podstaty napriek tomu, že do nej nepatrila a nebola časťou neúčinného právneho úkonu.

24. Odvolací súd však s poukazom na to, že nehnuteľnosti, ktorých vylúčenia sa žalobkyňa domáha boli nielen prevedené na žalobkyňu právnymi úkonmi, ktoré boli právoplatne súdom určené za neúčinné, na základe čoho boli aj zapísané správcom do súpisu podstaty, ale bola k nim uložená i povinnosť ich vydať do podstaty ako celok, keďže na základe Darovacej zmluvy z nich nadobudla žalobkyňa 5/8 a Dohodou o vyporiadaní BSM z nich nadobudla 3/8, teda ich nadobudla v celosti. V konaní o určenie neúčinnosti týchto úkonov sa žalobkyňa bránila práve poukazom na rozsudok súdu, ktorým došlo k zrušeniu BSM a následnému uzatvoreniu Dohody o vyporiadaní BSM a k uzatvoreniu Darovacej zmluvy. Dohodu o vyporiadaní BSM ani darovaciu zmluvu nespochybňovala, neoznačovala ich za neplatné úkony, pre ktorú skutočnosť by nemohli byť určené za právne neúčinné, preto má odvolací súd za to, že v tejto veci existuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci, ktorá bráni prejednávať žalobu o vylúčenie toho istého majetku zo všeobecnej podstaty úpadcu, ak už raz bola žalobkyni uložená povinnosť tento majetok nadobudnutý z neúčinných právnych úkonov vydať do konkurznej podstaty a tým došlo k nemožnosti žiadať o jeho vylúčenie.

25. Práve rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 36Cbi/45/2014 o určení neúčinnosti právnych úkonov, ktorým rozhodnutím bolo žalobe vyhovieť, sa poskytla ochrana právam žalobcu, ktorým bol Ing. Ševčík, PhD. ako správca úpadcu A. A.. Uvedené rozhodnutie vychádzalo z hmotnoprávných vzťahov upravených zákonom o konkurze a reštrukturalizácii medzi správcom a žalovanou Ing. W. A., /v tomto konaní žalobkyňa/, ktoré oprávňovali v tomto konaní žalovaného k zapísaniu predmetných nehnuteľností do konkurznej podstaty a uložili žalobkyni ako povinnej ich vydať. Súdna prax označuje takýto výrok právoplatného rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o hmotnoprávnom nároku v spojení s uložením

povinnosti vydať nehnuteľnosti pre jeho adresátov za záväzný, ktorý tak jednoznačne zakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci - rei iudicatae (§230 C.s.p.), ktorá bráni opätovnému prejednaní veci, ak o nej už bolo skorším rozhodnutím právoplatne rozhodnuté a nemôže sa preto prejednávať a rozhodnúť znova. Uvedeným procesným postupom je vyjadrená i ústavnoprávna zásada ne bis in idem, podľa ktorej nemožno dvakrát rozhodovať o tej istej veci. Pre aplikovanie tejto procesnej kvalifikácie je potrebné uviesť, že vecou samou je konanie o takom žalobnom nároku, ktorým žalobca deklaruje existenciu hmotnoprávnej povinnosti zakladajúcej určenie práva, s ktorým môže byť spojené i uloženie povinnosti plniť. Povinnosť vydať nehnuteľnosti do konkurznej podstaty úpadcu je vyjadrená vo výroku IV. rozsudku Okresného súdu Trnava č.k.36 Cbi/45/2014-85 (č.l.91), ide o identický predmet konania - tie isté nehnuteľnosti a právoplatným rozsudkom o uložení povinnosti plniť - vydať do konkurznej podstaty vo výroku označený majetok bola skonzumovaná žaloba na jeho opätovné vylúčenie z podstaty.

26. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd nepovažoval odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za správny, pretože pre konanie o veci a jeho vydanie nemal prvoinštančný súd splnené predpoklady z dôvodu existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci, ktorá je neodstraniteľnou prekážkou, na ktorú musí súd prihliadať ex offio.

27. Po preskúmaní veci, vyhodnotení z konania vzídených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie a to do všetkých jeho výrokov zrušil a konanie v celom rozsahu zastavil podľa §389 ods.1 písm. a/ C.s.p. z dôvodu, že neboli splnené pre toto konanie a rozhodnutie procesné podmienky, medzi ktoré patrí aj prekážka právoplatne rozhodnutej veci.

28. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.1 v spojení s § 255 ods.1 C.s.p. tak, že v konaní pred súdom prvej inštancie ako i v odvolacom konaní úspešnému žalovanému 1/ a 2/ priznal nárok na ich náhradu voči žalobkyni v celom rozsahu, o výške ktorých rozhodne prvoinštančný súd podľa § 262 ods.2 C.s.p.

Senátom konajúceho súdu bolo toto rozhodnutie prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).